

Den Overproduktion af Jurister, der i Øjeblikket finder Sted, vil, da Administrationen og Dommerembederne kun kan optage et begrænset Antal af Juristerne, naturligvis nødvendigt medføre, at Resten af disse henvises til at søge deres Udkomme gennem de frie Erhverv, derunder fortrinsvis som Sagførere.

Da Befolkningstilvæksten ikke kan ventes at holde Trit med det forøgede Antal af Jurister, risikerer man, hvis Udviklingen fortsættes ad samme Bane som hidtil, at faa den samme Sagføremød i Danmark som i en Mængde andre europæiske Lande, hvor lignende Forhold gør sig gældende. Lige saa givet, som det ikke er i Samfundets Interesse, at der opstaar et Sagførerproletariat, der af Nød kan fristes til at tjene Uretten, lige saa interesseret maa derfor Samfundet være i at ordne Sagførvæsenet paa bedst mulige Maade.

Selve Overproduktionen af Jurister kan hømmes dels gennem Skærpelse af Eksamenskravene, dels ved Afskaffelsen af den juridiske Eksamen for ustuderede, som der ikke længere er Grund til at opretholde.

Af medfølgende, af Sagførerraadets Sekretariat pr. 1. August 1930 udarbejdede Liste fremgaar, hvorledes de forskellige Kategorier af Sagførere for Tiden fordeler sig her i Danmark. Som det ses, er Antallet af egentlige Underretssagførere siden Retsplejeloovens Ikrafttræden steget fra 0 til 211. Selv om man nu regner med, at mellem 50 og 100 af disse Sagførere med Tiden opnaar at blive Landsretssagførere, viser Statistiken, at der allerede nu er et stort Antal Sagførere, der ikke har Ret til at procedere for Landsretten, hvad enten dette skyldes, at de paagældende er examinati juris, eller at deres Eksamen er for daarlig, eller at de ikke har bestaaet Landsretssagførerprøven, eller at de ikke har haft Lyst eller Mod til at indstille sig til denne eller ikke har kunnet skaffe sig et tilstrækkeligt Antal eller tilstrækkeligt egnede Prøvesager. Antallet af disse Underretssagførere, der end ikke kan procedere for Landsretten, hvor denne er 1ste Instans, vil, hvad Statistiken ogsaa tydeligt viser, med Tiden vokse, og hvis ikke hele Sagførvæsenet omordnes, vil man ad Aare faa en stor Stab af Sagførere, der vil have særligt vanskeligt ved at klare sig i Kampen for Tilværelsen.

Som Sagførvirksomheden former sig her i Danmark, er det kun en mindre Procentdel af Indtægterne, der hidrører fra Retsmøder og Førelse af Retssager, medens langt den overvejende Del af Indtægterne hidrører fra anden juridisk Virksomhed.

Erfaringerne med Hensyn til Højesteretssagførerne viser nu, at den, der har bestaaet Højesteretssagførerprøven, derigennem har meget lettere Adgang til at skaffe sig disse andre juridiske Forretninger, som Højesteretssagførerprøven ikke eo ipso fortrinsvis kvalificerer ham til. Efterhaanden som Overretssagførerne og § 1031-Sagførerne uddør, vil de samme Vanskeligheder, som man har mærket i Forholdet til Højesterets-sagførerne, efter min Mening opstaa i Forholdet mellem Underretssagførere og Landsrets-sagførere, og Forholdet vil her blive saa meget grellere, som man ved Landsretsprøven endnu lettere kan gribe ved Siden af end ved Højesteretsprøven. Underretssagføernes Kamp for Tilværelsen vil følgelig, hvis Forholdene ikke ændres, blive strengere og strengere.

Hertil kommer, at de Underretssagførere, der har Muligheden for at bestaa Landsretsprøven, vil faa større og større Vanskelighed ved at skaffe sig de dertil egnede Prøvesager. I det statistiske Departements Skrivelse til mig af 20. Juni 1930 (som Retsplejeudvalget i anden Anledning er bekendt med) er Antallet af borgerlige Landsrets- og Højesteretssager opgjort saaledes:

	1926	1927	1928
1. Instans-Sager, paadømt ved Landsret og Sø- og Handelsretten	1 540	1 540	1 268
Ankesager, indleveret til Landsretterne	1 025	911	996
Ankesager, paadømt ved Højesteret (3. Instanssager indbefattet)	165	156	189

Heraf ses, at Antallet af borgerlige Landsretssager i 1926, 1927 og 1928 har udgjort 7 280 eller aarligt 2 427 Sager. Da Antallet af de for Landsretten mødeberettigede Sagførere pr. 1. Oktober 1928 har udgjort 1270, følger heraf, at, selv om der i alle disse Sager var givet Møde for Indstævnte, har gennemsnitlig hver af de for Landsretten mødeberettigede højest haft 4 borgerlige Landsretssager om Aaret. Af disse Landsretssager egner tilmed kun en vis Procentdel sig som Prøvesager, og følgelig vil Underretssagførere kunne